Ч. 43. Субота 23 лютого (8 марта) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч, 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З ради державної — Ще про замах державний в Сербії. — Забуреня в Київі).

В доповненю справозданя про передвчерашне засіданє палати послів подаємо зміст промови п. президента міністрів дра Кербера, котрий відповідав на закиди, роблені адміністрацийним властям. Бесідник між иншими узнав конечність реформи, при чім треба би збільшити число старостств і урядників при старостствах. Однак фінансові трудности унеможливлюють переведенє такої реформи. Від краєвих властий міністер зажадав надісланя проєктів що до реформи цензури. Число заборонених і розвязаних зборів в порівнаню до заповіджених і відбутих, є дуже мале. Урядники сповняють без закиду свої обовязки, бо такий урядник, котрий забуває о своїх обовязках, знає, що єго жде. Урядникам не боронить ся мати політичні переконаня, але жадає ся від них, аби з хвилею зложеня службової присяги, залишили аґресивну політичну акцию, спецііяльно під национальним взглядом. Що-до ветеринарийних справ, то стан річи є у нас користнійший, як в якій небудь иншій державі. Ветеринарийні приписи мусять бути так виконувані, аби населенє не гадало, що ті приписи суть против него звернені. Гадка цісарского розпорядженя з 2 цьвітня 1899 року, взглядно з 15 вересня 1900 домагає ся тілько того, аби били тілько такі зьвірята, котрі могли би пошесть розширити. Не відносить ся оно до зьвірят, котрі самі властителі з огляду на небезпечність пошести віддають до різні. Ані я, ані мої товариші не маємо великих взглядів супротив урядників, котрі допускають ся надужить. Від кождого урядника передовсім домагано ся, аби точно сповняв свої обовязки. Що до становища урядників під політичним взглядом, жадаю від урядників як найточнійшого виконуваня законів. Не хочемо, аби населенє терпіло через занедбуванє або поверховне полагоджуванє справ. Мусить для публичного житя і для поваги урядників було би найліпше, як би они думали тілько о своїх обовязках. Судьба держави певно не змінила ся, коли би 100.000 урядників не займало би ся політикою. Специяльно пожаданє є се в области национальних справ. Коли урядники мусять мати політичні переконаня, то ніколи і при ніякій нагоді не вільно їм в урядованю, ані в приватнім житю зазначувати се в аґітацийний спосіб. Национальна і політична безсторонність обовязує не лиш міністрів, але кождого і найнизшого урядника.

Вчерашне засіданє було млаве. Послів на сали було не богато. Палата перервала подрібну дискусию над буджетом і радила над справою триєстиньских подій. Слідуюче засіданє відбуває ся нині.

Один із співробітників Neue fr. Presse мав розмову з сербским послом при віденьскім дворі, в справі звістного замаху в Сербії. Посол сказав, що дійстно князь Караджорджевич хотів тим замахом дати знати о собі. Однако ті, котрі гадали, що число сторонників — Караджорджевичів в Сербії єсть велике, помилили ся, бо оно в дійстности дуже мале, а найменше там, звідки походить Караджорджевич, т. є. в Шабаті. Назвище Авантича звістне в Сербії з инших процесів. Авантурник називав ся давнійше Милан Радованич і служив офіциром в сербскім войску. Перед шістьома літами змінив назвище.

В справі звістних забурень минувшого місяця, оповістив київский ґенерал-ґубернатор письмо, в котрім сказано, що дня 15 лютого громада студентів і робітників, зложена з 50 до 60 осіб, обносила червону хоругов. Коли виступила поліция, демонстранти ставили опір. Кількох полицийних урядників легко ранено, одного полициянта ударено 2 рази палицею по голові. Дня 15 і 16 прийшло до незначних збіговиц, котрі сейчас розігнано. На бульварі Бібікова козак легко ранив одного чоловіка шаблею. Вісти о многих убитих і ранених суть неправдиві. З причини тих забурень увязнено 12 осіб і засуджено на арешт від 2 тижднів до 3 місяців.

Новинки.

Львів дня 7-го марта 1902.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар надав приватному доцентови новочасної історії на львівскім університеті дрови Сим. Ашкеназому титул надзвичайного професора. — Міністер рільництва іменував

---

33) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

Лікар взяв тростинку, вмочив єї в чорну краску, зроблену з папірусового вугля, і став писати карточку для парашіта, хорошими ґієратичними [1]) буквами, на котрій признав ся, що то він намовив єго взяти потайком серце, і обовязав ся перед Озірісом і судиями померших взяти вину старого на себе.

Коли скінчив, сягнув Пентаур рукою по карточку, але Небсехт зложив єї, сховав до торбинки, в котрій носив амулет, котрий єго матір, умираючи, повісила єму на шию, і сказав зітхнувши:

— От вже й упорав ся. Бувай здоров, Пентауре!

Поет задержав приятеля, зачав промавляти щирими словами єму до розуму, і заклинав єго не робити того, до чого взяв ся; але Небсехт не дав ся упросити ніякими просьбами, і старав ся з цілої сили вирвати ся з крінких рук Пентаура, котрі вхопили єго мов кліщами.

Роздразнений поет не зміркував того, що робить біль приятелеви, аж той, силуючись надармо вирвати ся, крикнув:

— Та бо ти пальці мені поломиш!

На лице поета виступив тогди усьміх, він пустив лікаря, а погладивши єму руку як мати дитині, сказав:

— Не гнівай ся на мене, Небсехт; ти знаєш мої нещасливі руки, а нині мусіли они таки добре тебе вхопити, бо тебе взялась якась шалена робота.

— Шалена? — спитав лікар, та й собі усьміхнув ся. — Про мене; але хиба ти не знаєш, що ми Єгиптияни всі держимо ся особливо щиро всіляких дурниць та готові пожертвувати за них хоч би й ціле наше майно.

— Ціле наше майно, — відозвав ся поет, а відтак додав поважно: але не чуже і не чуже щастє житя.

— Таж я тобі сказав, що я не можу уважати серця за місце інтеліґенциї, а що до мене, то мені все одно, чи мене би поховали з моїм власним, чи з баранячим серцем.

— Та бо я не говорю о тім мерци, що має бути позбавлений серця, лиш о тих, що жиють, — сказав поет. — Коли викриє ся, що парашіт зробив, то й тілько єго житя, а ту любеньку дитину онтам в тій хаті виратував би ти хиба лиш на то, щоби єї пустити на чорну нужду.

Небсехт видивив ся здивований і наляканий на свого приятеля, мов би єго якась нещаслива вість із сну пробудила; але відтак відозвав ся: То я би зі старим та Уардою поділив ся тим, що маю:

— А хто буде єї боронити?

— Єї батько.

— Той простий пяниця, котрого завтра або позавтру хто знає куди пішлють!

— Він добрий чоловічиско, — перебив лікар свому приятелеви, а по нім видко було, що він дуже роздразнений, бо став дуже загикувати ся. — А хтож би хотів зробити щось злого дитині? Она така — така.... Така якась дуже мленька і красна.

При сих послідних словах він спустив очи в долину і почервонів ся як дівчина.

— Ти на тім ліпше розумієш ся, як я, — говорив він дальше, — а ти також кажеш, що она красна! Дивна річ! Не сьмій же ся, коли я признаю ся, — ну, таже я такий чоловік, як і другий, — коли признаю ся, що я наконець, як мені здає ся, відкрив в собі той бракуючий орґан для краси форм; та не як мені

[1]) В часі нашого оповіданя мали Єгиптияни два роди письма: гієроґліфне, котрим звичайно виписувано написи на памятниках, а котре складало ся з образків, представляючих якісь предмети, з математичних фіґур і з фіґур придуманих свобідно — і гієратичне або єрейске, котрим звичайно писано на папірусї, а в котрім первістні образки так були змінені і скорочені, що вже не можна було по них пізнати, що они виробили ся із образків. В 8-ім столітю пд Хр. настав ще третий рід письма, ще більше скорочене гієратичне письмо, котрого уживав вже нарід в щоденнім житю і длятого звало ся оно демотичним або народним. Все, що писане демотичним письмом, єсть писане в народній мові, підчас коли сьвяті письма і написи писані гієроґліфним письмом, суть писані старим сьвятим говором.

мінїстерияльного віцесекретаря Стан. Добровольского мінїстерияльним секретарем.

— **Іспитова комісия для судейских іспитів у Львові.** Мінїстерство судівництва іменувало членами комісиї: предсїдателем, президента висшого краєвого суду дра Александра Мнїшек Тхожницкого; заступником предсїдателя, віцепрезидента висшого краєвого суду, дра Івана Дилевского; іспитовими комісарями іменовані: др. Авґуст Балясіч, проф. унїверситету, др. Станислав Белїньский, адвокат, др. Станислав Днїстряньский, проф. унїверситету, др. Іван Добряньский, адвокат, Антін Дольницкий, радник кр. суду, др. Кароль Енґель, ст. скарбовий радник, др. Володислав Ґорецкий, адвокат, др. Фелїкс Ґризецкий. проф. унїверситету, др. Николай Герасимович, радник висшого кр. суду, др. Маркель Місїньский, радник кр. суду, др. Бернард Мілер, радник двору, др. Франц Невядомский, ст. скарб. радник, др. Йосиф Пайонк, адвокат, Альфред Посоховский, Володислав Пшибильский і Володислав Середовский, радники висшого кр. суду, др. Володислав Соловій, адвокат, др. Петро Ур Стебельский, проф. унїв., др. Николай Шухевич, адвокат, др. Ернест Тіль, проф. унїв. і адвокат. др. Константин Вечежик і Володимир Вільке, радники висшого кр. суду, Володислав Вольтер. радник кр. суду, Филип Цїгофер, радник висшого кр. суду і Корнило Зубрицкий, віцепрезидент кр. суду.

— **Шкарлятина.** В львівскім заведеню для сиріт, в відділї дївчат, вибухнула шкарлятина. В кількох днях занедужало 5 дївчат. Недужих перенесено до шпиталя, а всї дївчата до міских бараків на Янівскім, поки в цїлім будинку не переведе ся десінфекция.

— **Два напади на почту.** Перед трибуналом присяжних судиів в Станиславові відбула ся розправа против почтового возьного Кароля Льва Шидловского, его жени Каролини і Катерини Вількової, о співучасть в рабунку почтового воза, що їздить зі Станиславова до Солотвини. Рабунку доверішив Дзядош або Вільк, перший раз в ночи на 3 марта 1900 р. і украв тодї з воза, отвореного підробленим ключем, 3317 К. готівкою в варт. листях, і 42 поручених листів. Злодія тодї не викрито. Аж д. 24 мая 1901 р. візник почти спіймав напастника в хвилї, як він отвирав віз, але злодій утік а в руках візника лишила ся блюза і капелюх. Жандармерия вислїдила злодія в особі Дзядоша, котрий властиво називав ся Вільком і був війсковим дезиртиром. Вілька передано війсковому судови, а сей покарав его 5-лїтною вязницею. В часї слїдства Вільк заявив, що до злочину намовив его почтовий возьний Шидловский та доставив єму відтиску ключа від воза і з ним Вільк дїлив ся украденими грішми. Про крадіж знали жени Вілька і Шидловского і ставали на днях при розправі яко співобжаловані. Вілька покликано до розправи яко сьвідка. Шидловский перечив всїм зізнаням Вілька і вийшов цїло разом з обома обжалованими женщинами. Присяжні судиї 8-ма голосами рішили в хосен обжалованих, а трибунал увільнив їх від вини і кари.

— **Викрите убийство.** З Королївки повіта борщівского пишуть нам: Перед чотирома тиждняни старий бідний жид з Королївки, Мотро Рейбель пішов на села купувати де що попаде ся воскобойну, шкірки заячі, щїтину і т. п. та й пропав без слїду. Аж ось сими днями знайшли его в млинівцї. Слїдство вже викрило, що Федь Калиноха зі своїм сином Іваном допустили ся того злочину. Мотьо Рейбель купуючи у них щїтину, показав, що у мошонцї має гроші. Отець з сином побачивши то, злакомили ся на гроші, а порадившись потайком убили жида, бо їм треба було гроший на заплаченє рати в банку; отець ударив жида сокирою в голову, і відтяв ухо, а син пхнув ножем кілька разів около серця, а опісля сховали трупа тимчасом в яму та прикрили гноєм. Труп лежав там через три тиждні а по тім убийники витягнули его звідтам та встромили в полонку в поблискій млинївцї під лїд. Не дуже запомогли ся, бо знайшли у убитого лиш 8 К. дрібними, і за ту марницю жде їх тепер заслужена кара смерти.

— **Нещаслива пригода.** Вчера дано знати на полїцию о наглій смерти 5-недїльної дитини доньки зарібника Йосифа Брика, що мешкає при улици Шайнохи ч. 3. Лїкар не міг розпізнати причини смерти, бо на дитинї не видко було ніяких слїдів. Аж прийшов на полїцию сторож каменицї, Павло Була, у котрого Брик мешкав, і розповів, що вчера рано Брик бив свою жінку, коли она лежала на постели з дитиною, а она хотячи уникнути ударів засунула ся в кут постелї, де лежала дитина і там мимо волї еї удушила.

— **Щастє чи нещастє?** В Грушках коло Товмача жиє убогий селянин Василь Шкромида, батько шестеро дїтий. Оногди бузько обдарував его сьвіжою четвірнею, але смерть забрала по кількох днях надпроґрамових трех хлопцїв, а остала лише дївчинка.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Будапешт 7 марта. Є. В. Цїсар приймив вчера на окремій авдиєнциї президента мінїстрів Селя і надїлив его великою лентою ордера сьв. Стефана.

Білгород 7 марта. Капітан Николич, котрий застрілив авантурника Авантича, чи як его також називають Алявантича, одержав степень майора і ордер білого орла.

Мадрид 7 марта. Австро-угорска ескадра має сими днями прибути до порту в Барцельонї. Ескадру повитають іспаньскі власти торжественно.

Льондон 7 марта. Standard доносить, що президент Штайн і ґенерал Девет переступили зелїзничі шляхи натальскі, і стрітили ся з Людвиком Ботою в окрузї Утрехт, аби спільно нарадити ся над дальшим веденєм війни.

Льондон 7 марта. Росийский амбасадор впевнив американьского мінїстра справ заграничних, що Росия зрікає ся прав до Манджуриї.

здає ся, але таки на правду відкрив, бо ось тут вже відразу не відзивало ся, але таки кричало, так щось в менї шалїло, що менї аж в ушах гудїло, і перший раз недужа більше мене до себе потягала, як недуга. Я сидів як зачарований в хатї, та дивив ся на еї волоcє і еї очи, та як она віддихає. В Сетівім домі мабуть вже давно спостерегли ся, що я десь пропав, та може й відкрили мої препарати, коли мене шукали в комнатї! Два днї і дві ночи дав ся я відорвати від роботи задля тої дитини! Як би я був з тих людий, котрих ви виховуєте, то я би сказав, що мене якийсь злий дух зачарував. Але то нї, — при сих словах лїкареви очи засьвітили ся, — то нї! То зьвіря відозвало ся в менї, то ті прості спонуки, що мають своє місце в серци, котре менї при еї постели мало груди не розсадило, то они приголомшили тут в отсїм мозку мої ніжнїйші і чистїйші чувства, і то в тій хвили, коли я гадав, що стану відущим як той божок, котрого ви називаєте князем всего знаня і я мусїв переконати ся, що зьвіря в менї сильнїйше.

Лїкар при сих словах споглядав роздразнений і обурений в землю і майже не зважав на поета, котрий здивований і з цїлим сочувством слухав его бесїди.

Через хвильку мовчали оба, відтак взяв Пентаур приятеля за руку і сказав щиро:

— Та й моя душа зазнала того, що ти відчуваєш та й менї також, сказавши твоїми словами, завернуло рівночасно голову і серце; але я знаю, що то, що ми відчуваємо, єсть нашим звичайним чувствам не знане, але що оно замість бути низшим, єсть висшим і лїпшим від них. То не зьвіря відозвало ся в тобі, Небзехте, лиш бог. Доброта єсть найкрасшим свойством небесних, ти був завсїгди добрим для великих і малих; але я питаю ся тебе, чи тебе коли тягнула так, щоби ти аж не міг тому оперти ся, перелити цїле море доброти на якусь другу людину, чи не віддав би ти охотнїйше і радше все чим ти єсь і що маєш за Уарду, як за батька і матїр та за найдавнїйших своїх приятелїв.

— Небзехт потакнув головою, а Пентаур сказав:

— Ну, добре! То послухайже того божого голосу в тобі і будь добрий для Уарди та не роби еї жертвою твоїх пустих забаганок. Бідний друже! Ти заєдно слїдив лиш за тайнами житя а не оглядав ся нїколи за самим житєм, що стоїть отвором перед тобою і зве тебе до себе. Чи гадаєш, що дївицї, котра могла так розпалити найхолоднїйшого мислителя в Тебах, не будуть пожадати сотки змислових людий, коли їй не стане того, хто би еї боронив? Хибаж треба тобі казати, що межи таночницями в містї чужинцїв на десять єсть девять доньок вигнаних родичів? І ти мав би совість власною рукою невинність віддати порокови, причинити ся до того, щоби рожу подоптано в болотї? Чи то людске серце, котрого тобі захотїло ся, варте Уарди? — Ідиж, а завтра прийди знову до мене, до твого приятеля, котрий відчуває кожде твоє чувство, а котрому ти нинї о стілько став близший, що зробив его участником твого найчистїйшого щастя.

Пентаур наставив лїкареви руку а той поволи подав єму і свою а відтак вийшов і задуманий та нерішимий, не зважаючи на спеку полудня пустив ся через гору в долину королївских гробів до парашітової хати.

Тут застав він вояка коло его доньки і допитував ся дуже, де старий подів ся.

— Пішов до роботи, до дому бальзамівника — сказав єму вояк — Казав тобі сказати, що коли би єму що стало ся, щоби ти не забув на письмо і на книжку. Коли виходив з дому, то був якийсь як би не при розумі; сховав серце барана до мішка і взяв з собою. Побудь ти коло малої, матїр пішла послугувати а я мушу з бранцями іти до Гермонтіс [2]).

Глава трета.

Під ту пору, коли оба приятелї із Сетївого дому розмавляли з собою, ходила панї Катуті спокійно по отвертій сьвітлици дому свого зятя, де ми з нею познакомили ся. Біла як сніг кіточка бігала за нею і грала ся кінчиком еї довгої суконї, то знов ставала під постаментом, на котрім давнїйше стояла срібна статуа — еї передількома місяцями продали — а на котрім тепер сидів карлик Нему.

Він любив се місце, з котрого міг своїй пани і другим рослим людем дивити ся з гори в очи.

— А як ти мене обманюєш, як ти менї неправду сказав! — відозвала ся Катуті з грозячою міною, коли переходила попри него.

— То нашпили мене на гак і лови мною крокодилї. Я лиш цїкавий, в який спосіб він дасть тобі гроші.

— Ти ще й другий раз присягаєш ся — перебила єму его панї з горячковим неспокоєм — що ти не просив Паакера від мене, щоби він нас ратував?

— І тисяч разів присягну ся — сказав на то малий. — Чи повторити тобі нашу вчерашну розмову? Кажу тобі, що він дасть і свої поля і свою хату разом з високим троном за один прихильний погляд Нефертових очий.

— Коби то Мена хотїв еї так любити як він! — зітхнула Катуті і стала знов мовчки ходити по сьвітлици, підчас коли карлик споглядав в ту сторону, як був вхід до города. Нараз станула она знову перед карликом і сказала так понуро, що єму аж мороз пішов по тїлї.

---

[2]) Нинїшне місто Ермант, кілька годин ходу від Теб.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

К. К. в Снятинї: В семинариї учительскій відбувають ся тепер іспити кандидаток до шкіл виділових. Речинець матури ще не визначений. Будемо старати ся повідомити Вас на сім місци в найблизшім часї докладнїйше, длятого уважайте на кожду переписку, а коли би не було відповіди, то пригадайте ся карткою з кінцем сего місяця, або з початком слїдуючого. — **Евг. Слобод. в Сок.**: Зависить від того, які товари і на який час. Як би крамар хотів н. пр. продавати на місті образки, книжочки і т. п. річи або розвозити їх по ярмарках, то мусить мати на то окреме призволенє. Крім того треба мати ще й призволенє від маґістрату, котрий і визначує місце і каже собі платити за місце. Постійне продаванє на місті мила, сьвічок, полотна і т. п. можуть власти податкові уважати за розширенє інтересу і наложити висший податок і длятого треба на таку продаж окремого призволеня. Впрочім розвідаємо ще докладнїйше і дамо Вам відповідь иншим разом. — **П. Зоб. в Б.**: 1) Згаданий лексикон єсть лиш нїмецкий. — 2) Скоро гриб кине ся в хатї, то нема иншої ради, лиш треба все дерево яке він присїв і то що близько него викинути зовсім а дати нове. Перед тим однакож в тім місци, де був гриб, вибрати глубоко всю землю, полити розпущеним синим каменем і висушити. Нове дерево треба добре помастити або карболїнеум або бодай розпущеним синим каменем, підсипати сьвіжою, але иншою, з иншого місця землею, змішаною з попелом з камінного вугля, котрий можна дістати даром всюди на стациях зелїзниць і забудувати на ново. При тім треба ще й старе здорове дерево помастити і напустити карболїнеум. Стовпи напускає ся в той спосіб, що на пів метра над землею вертить ся в них скісні в долину дїри і до тих дїр наливає ся карболїнеум. По якімсь часї оно всякне а тогди наливає ся знову доти, доки аж цїлий стовп в долинї ним не перейде. Але найважнїйшою річию єсть, щоби був приступ воздуха, бо де лиш воздух доходить, там гриба не буде, а відтак щоби місце під будинком не було вохке. Карболїнеум жожете дістати у Львові в торговли Альойс. Гібнера, Ринок 38. — 3) Як можна найскорше вивчити ся нїмецкої мови? На се питанє трудно відповісти, бо то зависить і від того, хто учить ся і від того хто учить. На всякий случай можна би найскорше вивчити ся тогди, коли би хтось поїхав межи Нїмцїв, де би мусїв говорити по нїмецки, відтак і дома з розмови з якимсь Нїмцем. За помочию самоуку можна лиш через дуже пильну науку з доброї граматики і через читанє книжок нїмецких при помочи словаря. Мілої методи годї нам тут подавати. — **Читатель в Коломиї**: Помольоґічна школа в Кльостернайбурзї, єсть то школа садівництва і всего, що з ним сполучене. Там єсть також школа виннцитва або школа енольоґічна, де учать управи винограду і робленя вина та удержуваня пивниць з вином. „Weintraube“, єсть то ґазета для науки управи винограду. Які услівя принятя до тих шкіл, не знаємо, а вигляди з них, як і зі всїх шкіл господарских і промислових: або господарка на своїм або служба у других. — **Передплатник у Львові**: Такі річи годї обговорювати в ґазетї. Можемо лиш сказати, що не потребуєте ся боятц, скоро Ви впрочім зовсім здорові. Все може бути добре, лиш треба правильно і спокійно жити, добре і здорово живити ся, не їсти острих страв, не пити алькоголїчних напитків, часті проходи на сьвіжім воздусї, від часу до часу теплі купелі, а лїтом студені, і спокій, та уникане всего, що рознервовує. Наконець при виборі, не то, що старше, але то, що сподобає ся, що Вас буде до себе потягати, бо в противнім случаю зле буде. Ноги мочити, додавши трошки карболевого квасу. Взагалї треба держати ноги дуже чисто.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

— Хотіла би я, щоби она була вдовицею.

Нему рушив рукою так, як би хотів заслонити ся від недобрих очий, але зараз по тім зсунув ся з постаменту на землю і відозвав ся:

— Якийсь віз станув, а я чую, що то єго великий пес гавкає так грубим голосом. То він. Чи закликати Неферту?

— Нї! — сказала Катуті тихо і вхопилась операла якогось крісла, як би хотіла ним підперти ся.

Карлик здвигнув плечима і всунув ся поза купку листистих ростин, а за кілька хвиль опісля стояв Паакер перед матірю своєї милої, котра приняла єго зі спокійною і сьвідомою себе повагою.

Анї одна чорта на єї делїкатно викроєнім лици не зраджувала внутрішного єї зворушеня, а коли проводир привитав ся з нею, відозвала ся она з печаливою прихильностию:

— Я то собі гадала, що ти прийдеш. Сїдай собі! У тебе таке серце як у твого тата. А тепер коли ти нам знову приятель, то ти таки зовсім такий самий як він.

Паакер прийшов був, щоби своїй теті предложити ту суму, якої їй було потреба на викупленє мумії єї мужа.

Він довго надумував ся, чи не лїпше було би здати ся з тим на свою матір, але від того здержала єго по части якась внутрішна обава, по части пуста гордість.

Він любив чванити ся своїм майном, а Катуті повинна була дізнати ся, що він може і якого зятя она позбула ся.

Він би був таки найрадше зараз виймив із своєї скарбницї то золото, що рішив єї дарувати, та казав би був своїм невільникам нести єго перед собою, як той князь, що піддав ся, свою данину. Але то не яло ся єму, і він лиш всадив на палець великий перстінь з дорогим каменем, котрий дарував був король Сетї ще єго батькови та прикрасив ся многими пряжками і обручками.

Коли ще придивив ся собі в зеркалї, заким вийшов з дому, признав сам собі з вдоволенєм, що він тепер так як тут стоїть убраний тілько варт як цїла спадщина Мени.

Від часу єго розмови з карликом і від тогож поясненя єго сну, лежала перед ним точна визначена дорога, по котрій він мав ступати до осягненя своєї цїли. Нефертову матір треба було охоронити від ганьби, позискати єї золотом, а Мену виправити на тамтой сьвіт. Союзниками своїми уважав він безпощадне насильство, котре любив називати „кріпкою рішучостию“, розум карлика Нему і любовний напиток.

Тепер приступав він до Катуті повний побіди як той купець, що вибирає ся купувати дорогі товари і чує ся досить богатим, щоби міг за них заплатити.

Достойне і горде поведенє єго тети змішало єго.

Він сподівав ся, що застане єї инакшою — пригнобленою і просячою о поміч та мав надїю, що по так великодушнім дїлї дїжде ся подяки Неферти разом з єї матірю. Але красної жінки Мени не було, а Катуті не казала єї закликати навіть і тогди, коли він спитав ся, як она ся має.

Вдовиця анї трошки не віддала єму сьмілости і так минуло споро часу на байдужній розмові, аж Паакер сказав їй без обминки і в простий спосіб, котрий она уважала за щирість і задля котрої простила ту пишноту в строю, зле підібрану серед наставших обставин, що він довідав ся о тім нечуванім вчинку єї сина і постановив охоронити єї і єї родину яко найблизших свояків своєї матери від утрати чести.

(Дальше буде).

Надіслане.

Видадя
Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові видадя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цїлком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Дїточі вигадки ч. І. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дїтий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дїтям ч. І. 80 с. Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Байки братів Ґрімів 50 с.

Видадя без образків.

***Читанка** ч. І., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***Днїпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 40 с. ***Юлий Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка історія педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дїтям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, І. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дїтий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповіданя І. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарнї Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропиґії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского**
Надворні доставцї кор. Вел. королів: Грециї, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3 4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початие *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччього* величини $37^1/_2$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лишé за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтогр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).